

<sida1>

Karesuando den [dag har inte angivits] Augusti 1832.

Höglärde samt Vidtberömde Herr Professor!

Med Herrar Frigelius Vrigt & Stenius har jag haft nöjet emottaga Herr Professorens ärade Skrifvelse af den 13de April, tillika med 2^{ne} 3 häften af Svensk Botanik, hvarföre jag härmedelst får aflägga min ödmjukaste tacksägelse. Jag började nästan frukta för det sednast afsända växtpaketet, att det icke skulle riktigt framkomma, då det måste gå så många omvägar, och genom så många händer. Det var derföre en synnerlig fågnad för mig, att det ändteligen framkommit oskadadt.

I sommar har jag i sällskap med ofvan nämde Herrar gjort en resa till Tromsö,

<sida2>

hvarvid vägen togs öfver Tjåtså samt Årjis Juorke kalladt, således icke aldeles samma väg, som man förr plägar gå öfver till Lyngen. Men sommaren var ingalunda gynnande för Botaniska undersökningar. Fjellen voro ovanligt snöbetäckta. Man saknade äfven de vanligaste fjellväxter, ehuru väderleken icke var aldeles obehaglig. Vid Nedstigandet i Lyngen fanns väl salix lanata Ymnigt i blomma, hvilken de förra åren på ungefärligen samma tid varit utblommad, samt längre ner i dalen af Årjis Juorke en annan Salix, som väl är svår att bestämma[,] men tyckes till bladformen komma närmast Sal. livida β. fröhusen äro kort skaftade och försedda med långa stift; hängena försedda Med små blad. I trakten af Tromsö, uti den såkallade Troms dalen träffades en märkvärdig form af Chochlearia högt oppe på fjellsidorne uti kalkkälldrag. På sjelfva Tromsö samt Gentiana Campestris, något olik den vanliga. återresan togs genom Balsfjord. der fanns intet märkvärdigt utan några bladtorfvor[?] af en för mig obekant Saxifraga? Vegetationen var föröfrigt högst fattig, och kölden så stark, att Potates bladen redan frusit i Karesuando. Det mästa, som samlades på denna resa måste

<sida3>

Jag lämna i Tromsö, till vintren, och kan således icke skicka något med detta tillfälle. Det förljudes annars att flere Stortings män komma att resa Söderut nästa vinter, med hvilka jag hoppas få tillfälle meddela af det lilla som kan vara samladt.

För det besvär Herr Professorn haft, med att recommendera mig till præm. Linn. får jag ödmjukast betyga min tacksamhet, och vågar jag derjemte anhålla om underrättelse till hvilken bland Torneå Handlande jag äger att adressera mig, i händelse ett sådant præm. skulle utfalla.

Hvarest Henrik Læstadius Uppehåller sig, torde måhända Marklin genom Nationens Curator kun[na] underrätta. Jag Förmodar väl, att Han Conditionerar någonstädes på Landet. För öfrigt Spörjes intet nytt från Lappmarken, hvarföre Jag vågar innesluta mig i Herr Professorens fortfarande ynnest och förblifva Herr Professorens

ödmjukaste tjenare
L, L, Læstadius.